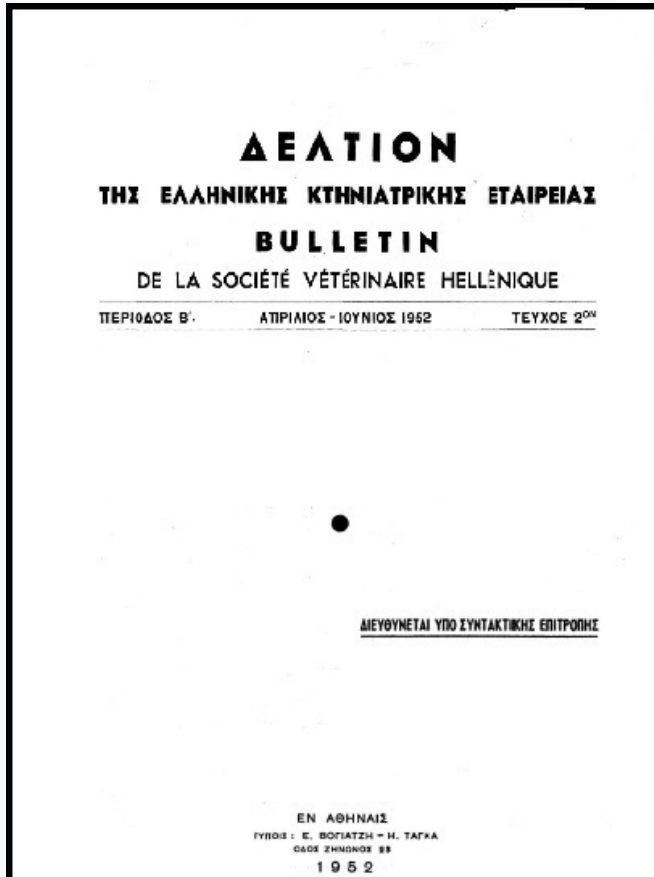

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 3, No 2 (1952)

ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΔΙΠΛΟΥ ΕΚΣΠΛΑΓΧΝΙΣΜΟΥ ΕΠΙ ΙΠΠΟΥ

Κ. ΜΠΟΝΑΝΟΣ, Ι. ΜΑΚΡΙΔΗΣ

doi: [10.12681/jhvms.17494](https://doi.org/10.12681/jhvms.17494)

Copyright © 2018, Κ. ΜΠΟΝΑΝΟΣ Ι. ΜΑΚΡΙΔΗΣ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

ΜΠΟΝΑΝΟΣ Κ., & ΜΑΚΡΙΔΗΣ Ι. (1952). ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΔΙΠΛΟΥ ΕΚΣΠΛΑΓΧΝΙΣΜΟΥ ΕΠΙ ΙΠΠΟΥ. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 3(2), 92–94. <https://doi.org/10.12681/jhvms.17494>

R É S U M É

Cas de Trichinose constatés sur des porcs et des rats à Athènes

P a r

D. Caramarias

Chef du Service de l'Inspection des Viandes à Athènes

L'auteur constate la présence de trichines chez les porcs et les rats d'égout à Athènes. Le pourcentage trouvé de l'atteinte est de 2% pour les porcs examinés et de 60% pour les rats d'égout des abattoirs d'Athènes et de 16% à 24% sur les rats des lieux où les immondices sont rejetées.

En conclusion l'auteur propose des mesures à prendre pour l'erradication de cette affection.

Π Ε Ρ Ι Π Τ Ω Σ Ι Σ

ΔΙΠΛΟΥ ΕΚΣΠΛΑΓΧΝΙΣΜΟΥ ΕΠΙ ΙΠΠΟΥ

Υ π ό

Κ. ΜΠΟΝΑΝΟΥ και Ι. ΜΑΚΡΙΑΔΗ

Νομοκτηνιάτρω

Εἰς τοὺς ἐκσπλαγχνισμοὺς τῶν μονόπλων ἢ ἀνάταξις καὶ ἡ συρραφή τῶν κοιλιακῶν τοιχωμάτων, ἂν καὶ δύσκολοι, εἶναι συχνὰ κατορθωταί. Ἡ ἔκβασις ὅμως, ὅταν τὰ προέχοντα σπλάγχνα εἶναι ἄλλα ἐκτὸς τοῦ ἐπίπλου, ἔχουσι δὲ ρυπανθεῖ, εἶναι εὐνοϊκὴ μόνον εἰς περιπτώσεις ἀμέσου ἐπεμβάσεως καὶ ὑπὸ εὐνοϊκᾶς συνθήκας περιβάλλοντος.

Συνέβη ὄντως νὰ διαπιστώσωμεν εὐνοϊκὴν ἔκβασιν εἰς περιπτώσεις ἐκσπλαγχνισμοῦ εἰς ὄρεινὰς βοσκὰς, ἀναταχθέντων καὶ συρραφέντων ἀμέσως ὑπὸ τῶν χωρικῶν, διὰ «σακορράφας καὶ σπάγγου».

Ἡ παρούσα περίπτωσις εἰς τὴν ὁποίαν ἐπενέβημεν, τοῦ δευτέρου ἐξ ἡμῶν τυχαίως ἐκεῖ παρευρεθέντος, ἔχει οὕτω :

Τὴν 20 Νοεμβρίου 1951 ὑπὸ τινος λαχανοκηπουροῦ ἐν Βεροῖα, προσάγεται ἡμῖν ἵππος ἐγγώριος, 14 ἐτῶν, μὲ λίαν μετρίαν θρεπτικὴν κατάστασιν. Οὗτος φέρει δύο εἰσδύοντα τραύματα τῆς κοιλιακῆς χώρας. Τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς Ξιφοειδοῦς ἀποφύσεως ἀκανονίστως γραμμικόν, μήκους

4 ἔκμ. Ἐξ αὐτοῦ προέχει ἕλιξ τοῦ λεπτοῦ ἐντέρου μήκους 25 ἔκμ. Τὸ δεύτερον, ἔμπροσθεν τῆς πόσθης ἀποκλίνον ὀλίγον πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ τοῦ αὐτοῦ μὲ τὸ πρῶτον διαμετρήματος ἀφίνει τὴν ἔξοδον εἰς ἕλικα τοῦ λεπτοῦ ἐπίσης ἐντέρου μήκους 35 ἔκμ. Τὰ προέχοντα σπλάγχνα δὲν ἔχουσι τραυεῖ, οὔτε περισφιχθεῖ, εἶναι ὁμῶς ἀρκούντως ρυπαρὰ λόγῳ τῆς ἐπαφῆς των μὲ τὸ πλήρες κόπρου δέρμα τῆς κοιλίας.

Καταρρίπτομεν τὸ ζῶον εἰς πλήρη ραχιαίαν θέσιν καὶ κατόπιν στοιχειώδους ἐκπύσεως τῶν ἐντέρων δι' ἀραιοῦ ἰωδιούχου ὕδατος, τὸ ὁποῖον διαθέτομεν πρόχειρον, ἀνατάσσομεν ταῦτα χωρὶς δυσκολίαν. Αἱ βίαιαι ὁμῶς κινήσεις τοῦ ζώου ἐπανεξάγουν ταῦτα καὶ καθιστοῦν τὴν ραφὴν ἀδύνατον. Πρὸ τοῦ κινδύνου τῆς ἀυξήσεως τοῦ ὄγκου τῶν ἐν προπτώσει σπλάγγων καὶ διὰ τὰ γίνῃ δυνατὴ ἡ ἐπέμβασις, ἀποφασίζομεν τὴν γενικὴν ἀναισθησίαν τοῦ ζώου. Ταύτην ἐκτελοῦμεν δι' ἐνδοφλεβίου ἐνέσεως 7 γρ. Νατριούχου Λουμινάλης ἐν διαλύματι εἰς 30 κ. ὑφ. ἀπεσταγμένου ὕδατος, συμπληροῦμεν δὲ διὰ χορηγήσεως Χλωροφορμίου δι' εἰσπνοῆς. Τὴν συρραφὴν ἐκτελοῦμεν διὰ κλωστῆς ἐμβαπτισμένης, διὰ πρόχειρον ἀποστειρωσιν, εἰς ἰωδιούχον ὕδωρ. Τὸ αὐτὸ μέσον μεταχειριζόμεθα, πρὸς ἀποφυγὴν ἀπωλείας χρόνου, καὶ διὰ τὴν ἀποστείρωσιν τῶν ἐργαλείων.

Ἐκτελοῦμεν μίαν σειρὰν κεχωρισμένων ραφῶν ὀλοκλήρου τῆς μυϊκῆς στιβάδος, ἀδιαφοροῦντες ἐὰν αὗται περιλαμβάνουν ἢ μὴ τὸ περιτόναιον, καὶ μίαν σειρὰν ραφῶν τοῦ δέρματος. Ἐνταῦθα τῶν πρώτων τοῦ ἐμπροσθίου τραύματος περιλαμβάνουν καὶ τὸν ξιφοειδῆ χόνδρον. Πρὸ τοῦ ὀριστικοῦ κλεισίματος τοῦ βαθέως στρώματος, διαχέομεν ἐντὸς τῆς κοιλιακῆς κοιλότητος 600 χιλ. μονάδας Πενικιλίνης διαλυμένης εἰς 200 κ. ὑφ. ὕδατος, πρὸ δὲ τῆς συρραφῆς τοῦ δέρματος ἐνεργοῦμεν ἐπίπασιν κόνεως Σουλφαθειαζόλης. Τοποθετοῦμεν παροχτεύσεις γάζης καὶ ἐνίομεν ἐνδομυϊκῶς ἐτέρας 200 χιλ. μονάδας Πενικιλίνης.

Τὴν χορήγησιν τοῦ Χλωροφορμίου διακόπτομεν μὲ τὸ πέρασ τῆς ἐπεμβάσεως, ἀλλ' ἡ ἀφύπνισις ἐπέρχεται μόνον μετὰ πέντε ὥρας ἀπὸ τῆς χορηγήσεως καὶ μὲ ἀρκετὴν ὑπερδιέγερσιν λόγῳ τῆς χορηγηθείσης ἠρωϊκῆς ὄντως ποσότητος Λουμινάλης. (Τὸ βάρος τοῦ ζώου δὲν ὑπερέβαινε τὰ 200 χιλσ)μα).

Τὴν ἐπομένην ἐνίομεν 400 χιλ. μον. Πενικιλίνης εἰς δύο δόσεις καὶ συνεχίζομεν ἐπὶ 3 εἰσέτι ἡμέρας μὲ 200 χ. μον. Ἄπαξ ἡμερησίως, καθότι οὐδεμία θερμοκὴ ἀντίδρασις παρουσιάζεται.

Ἡ ἐπούλωσις βαίνουσα κανονικῶς διὰ διαπυήσεως, ἦτο πλήρης μετὰ 15 ἡμέρας. Τὸ ζῶον χρησιμοποιεῖται ἔκτοτε εἰς ἐργασίας φόρτου.

Ἐθεωρήσαμεν ἐνδιαφέρουσαν τὴν δημοσίευσιν τῆς περιπτώσεως αὐτῆς, ἣτις θέτει ἐν ἀναγλύφῳ δύο σημεῖα :

1) Ὅτι καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν ἰατρικὴν, ὡς καὶ τὴν ἰατρικὴν τοῦ ἀν-

θρώπου, τὰ Ἀντιβιοτικά χρησιμοποιούμενα τοπικῶς καθιστῶσι λυσιτελῆ τὴν ἐπέμβασιν, ὑπὸ συνθήκας ἀσηψίας λίαν στοιχειώδεις, εἰς περιπτώσεις τρώσεως τοῦ περιτοναίου θεωρουμένηας μέχρι σήμερον δυσμενοῦς ἐκβάσεως.

2) Ἡ γενικὴ διὰ βαρβιτουρικῶν ἀναισθησία εἰς τὰ μεγάλα ζῶα ἐνδείκνυται νὰ χρησιμοποιῆται περισσότερον ἀπὸ ὅσον γίνεται μέχρι σήμερον παρ' ἡμῖν. Τοῦτο συνάγομεν καὶ ἀπὸ τὴν πείραν μερικῶν ἐτῶν τοῦ δευτέρου ἕξ ἡμῶν ὅστις χρησιμοποιεῖ τὴν Νατριουχον Λουμινάλην εἰς δόσιν 2 ἕως 3 γραμ. ἀνὰ 100 χιλ. ζῶντος βάρους (1), συμπληρουμένην ἢ μὴ διὰ χλωροφορμίου ἀναλόγως τῆς ἐπιθυμητῆς διαρκείας τῆς ναρκώσεως. Αὕτη δύναιται οὕτω νὰ φθάσῃ ἄνευ κινδύνου καὶ μέχρι τῶν 4 ὡρῶν. Ἡ γενικὴ ἀναισθησία εἶναι εἰδικῶς ἐξυπηρετικὴ κατὰ τὰς ἐπεμβάσεις ἐπὶ τοῦ ἄκρου ποδὸς τῶν βαρέων μονόπλων προελεύσεως ἐξωτερικοῦ, ἅτινα ὡς γνωστὸν συχνὰ πάσχουσιν κατὰ τὴν ὄπλῃν.

R E S U M É

Sur un cas de double eventration chez un cheval

Par

C. Bonanos et J. Makridès

Vét. Departementaux

Les auteurs relatent un cas de double eventration du cheval, réduite et suturée par eux avec succès, et pensent que ce fait met en relief deux points :

1. Que les antibiotiques utilisés localement dans des cas des lésions du peritoine, considérées jursqu' à present comme incurables, rendent efficaces des interventions conduites sous une asepsie fort mediocre.

2. Que l'anesthésie générale aux Barbiturates mérite d'être employée plus frequemment en Med. Vétérinaire. Le Luminal-sodique, qui a fait ses preuves entre leurs mains, peut être utilisé à une dose même de 3 grs par 100 kgs de poids vif.

(1) Ὁ Marcenac δίδει ἀντιστοίχως 2 γραμ. (βλ. Recueil, Νοέμβριος 1951, σελ. 889.